

CURTEA DE APEL BRAȘOV

Calendarul întrunirilor trimestriale organizate la nivelul Curții de Apel Brașov potrivit dispozițiilor art. 26² din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, pentru anul 2013

DOMENIUL DE SPECIALIZARE

CIVIL

CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

PENAL

2013

CURTEA DE APEL BRAȘOV

Calendarul întrunirilor trimestriale ce se vor organiza la nivelul Curții de Apel Brașov
potrivit dispozițiilor art. 26² din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, pentru anul 2013

Domeniul de specializare	pt. trimestrul I 2013			pt. trimestrul al II-lea 2013			pt. trimestrul al III-lea 2013			pt. trimestrul al IV-lea 2013		
	Perioada în care instanțele vor comunica materiale ce urmează a fi dezbătute	Perioada în care se vor dezbate problemele supuse discuției în cadrul secției curții de apel	Data și ora întâlnirii	Perioada în care instanțele vor comunica materiale ce urmează a fi dezbătute	Perioada în care se vor dezbate problemele supuse discuției în cadrul secției curții de apel	Data și ora întâlnirii	Perioada în care instanțele vor comunica materiale ce urmează a fi dezbătute	Perioada în care se vor dezbate problemele supuse discuției în cadrul secției curții de apel	Data și ora întâlnirii	Perioada în care instanțele vor comunica materiale ce urmează a fi dezbătute	Perioada în care se vor dezbate problemele supuse discuției în cadrul secției curții de apel	Data și ora întâlnirii
CIVIL	18-22 martie 2013	25-29 martie 2013	5 aprilie 2013 ora 12.00	17-21 iunie 2013	25-28 iunie 2013	5 iulie 2013 ora 12.00	16-20 septembrie 2013	23-27 septembrie 2013	4 octombrie 2013 ora 12.00	16-20 decembrie 2013	6-10 ianuarie 2014	17 ianuarie 2014 ora 12.00
PENAL	18-22 martie 2013	25-29 martie 2013	3 aprilie 2013 ora 13.00	17-21 iunie 2013	25-28 iunie 2013	3 iulie 2013 ora 12.00	16-20 septembrie 2013	23-27 septembrie 2013	2 octombrie 2013 ora 13.00	16-20 decembrie 2013	6-10 ianuarie 2014	15 ianuarie 2014 ora 13.00
Contencios administrativ și fiscal	18-22 martie 2013	25-29 martie 2013	1 aprilie 2013 ora 13.00	17-21 iunie 2013	25-28 iunie 2013	1 iulie 2013 ora 13.00	16-20 septembrie 2013	23-27 septembrie 2013	30 septembrie 2013 ora 13.00	16-20 decembrie 2013	6-10 ianuarie 2014	13 ianuarie 2014 ora 13.00

Minuta
Ședinței de practică neunitară
din data de 25.01.2013, privind problemele
semnalate în trim. IV 2012

Întâlnirea a fost organizată de președintele secției civile și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și au participat judecătorii specializați în judecarea cauzelor de drept civil de la Curtea de Apel Brașov și instanțele din raza teritorială a acesteia.

Au fost dezbătute următoarele probleme de practică neunitară:

TRIBUNALUL BRAȘOV

I. Admisibilitatea acțiunii în revendicare imobiliară, după pronunțarea RIL 33/2008, pentru acei proprietari care nu au parcurs procedura impusă de Legea nr. 10/2001.

a) Într-o primă opinie, acțiunea este de principiu admisibilă. S-a avut în vedere faptul că nu se aduce atingere altor drepturi de proprietate ori securității raporturilor juridice. S-a mai reținut că foștii proprietari nu aveau alternativă pentru valorificarea dreptului lor de proprietate, fiind expirat termenul instituit de Legea nr. 10/2001. (dosar 2415/338/2009)

b) În cea de-a doua opinie, acțiunile în revendicare nu mai pot fi promovate, întrucât odată cu intrarea în vigoare a legii 10/2001, pentru toate imobilele care intră sub incidența acestei legi, persoanele îndreptățite pot obține repararea prejudiciului cauzat, numai în condițiile instituite de această reglementare.

Practica Curții de Apel Brașov a fost în mod constant în sensul opiniei exprimate la punctul a).

II. Forma actului prin care partea care a exercitat calea de atac împotriva unei hotărâri judecătorești poate renunța la judecata acesteia.

a) Într-o primă opinie, renunțarea la calea de atac se poate face numai cu respectarea condițiilor impuse de art. 246 c.p.c.

b) În cea de-a doua opinie, au fost aplicate disp. art. 267 din c.p.c. Renunțarea la calea de atac, așa cum este reglementată prin dispozițiile de mai sus, se referă la manifestarea de voință exprimată de parte, până la momentul expirării termenului de exercitare a căii de atac. După expirarea acestuia se pune problema retragerii căii de atac care trebuie să îndeplinească cerințele de formă instituite de textul de lege susmenționat.

În opinie majoritară s-a apreciat că nu este necesar ca declarația privind renunțarea sau retragerea căii de atac să îmbrace forma autentică, dacă partea se prezintă în fața instanței

III. Admisibilitatea acțiunilor privind drepturile salariale ale personalului din învățământ cu aplicarea coeficientului de 1,000-400,00, pe perioada 1.06.2009 – 13.05.2011 și dacă aceste drepturi se aplică în continuare și pentru perioada 1.06.2009 – 31.12.2012. (RIL 3/2011)

- La nivelul Tribunalului Brașov, s-a constatat practică unitară, în sensul acordării acestor drepturi.

- Nu există practică neunitară nici la nivelul Curții de Apel Brașov, după apariția deciziei pronunțată în RIL nr. 11/2012, în data de 8.10.2012.

În ceea ce privește limitarea în timp a aplicării acestei decizii, Curtea de Apel, a apreciat că după data de 13.04.2012, data intrării în vigoare a legii 63/2011 publicată în Monitorul Oficial nr. 323/10.05.2011, care stabilește alte reguli de salarizare a personalului

din învățământ, nu se mai aplică decizia pronunțată în interesul legii susmenționată.

Judecătoria Târgu Secuiesc

I. În cauzele având ca obiect partaj judiciar, dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune, pentru pârâții cu ultimul domiciliu necunoscut s-au conturat două opinii:

a) În conformitate cu prevederile NCC, se numesc curatorii care să le reprezinte interesele, iar acțiunile de acest gen se vor judeca în contradictoriu cu Consiliul Local al localității unde este situat imobilul;

b) În cea de-a doua opinie, se va suspenda judecarea cauzei în baza disp. art. 244 pct. 1 din c.p.c. până când pe cale judecătorească se declară dispariția pârâților, respectiv obținerea certificatului de vacanță succesorală emis de Biroul Notarului Public competent, după care procesul se va purta în contradictoriu cu Statul Român prin DGFP.

Se va analiza momentul începerii posesiei. Vor fi aplicate în mod corespunzător disp. art. 27 din decretul-lege 115/1938 în situația uzucapiunii tabulare, și cele ale disp. Art. 28 în situația uzucapiunii extratabulare, cu aplicarea disp. Art. 130 din același act normativ.

Tribunalul pentru Minori și Familie

I. Soluția ce poate fi adoptată în calea de atac a apelului, în situația în care, parte din criticile din apel, vizează fondul cauzei, și pentru acestea apelantul nu a timbrat, impunându-se anularea apelului ca netimbrat, iar o critică din apel, vizează neacordarea cheltuielilor de judecată, iar aceasta este întemeiată și ar atrage admiterea apelului.

În majoritate s-a apreciat că apelul este un tot unitar, care nu poate fi soluționat în manieră fragmentată, sensul anulării ca netimbrat pentru o parte din critici și soluționării pe fond, pentru alte

critici. Prin urmare sancțiunea anulării trebuia să opereze pentru întreg apelul.

Prescripția extinctivă, după intrarea în vigoare a noului cod civil

Prescripțiile extinctive începute și împlinite sub imperiul reglementării anterioare **NU** sunt supuse dispozițiilor legii noi, deoarece ele reprezintă situații juridice trecute.

Orice prevederi înscrise în Codul civil din 2009, indiferent că sunt de drept material sau vizează aspecte procesuale, se aplică numai prescripțiilor extinctive care încep după intrarea în vigoare a acestui act normativ. Spre exemplu, în practica recentă s-a pus problema dacă pentru prescripțiile începute sub imperiul fostului decret 167/1958 instanța mai poate să invoce din oficiu excepția de prescripție extinctivă. Apreciem că răspunsul este afirmativ, deoarece legea 71/2011 nu cuprinde vreo dispoziție specială în acest sens, ceea ce înseamnă că se aplică regula stabilită de art. 6 alin.4 din codul civil. Care nu face nicio distincție între regula de drept material și cele procesuale în materia prescripției.

Întocmit,
Președinte secție civilă,
Judecător Nicoleta Grigorescu

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV

Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale

PROCES-VERBAL

Încheiat astăzi 5 aprilie 2013 la întâlnirea cu judecătorii specializați în judecarea cauzelor de drept civil de la Curtea de Apel Brașov și instanțele din raza teritorială a acesteia.

Întâlnirea a fost organizată de președintele secției civile și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de la Curtea de Apel Brașov.

La această întâlnire au participat judecători din cadrul Curții de Apel Brașov și din cadrul instanțelor din raza teritorială a acesteia.

Au fost dezbătute următoarele probleme de practică neunitară:

TRIBUNALUL BRAȘOV - SECȚIA A II-A CIVILĂ.

I. Procedura de citare, în cauzele privind insolvența, nu se va realiza după regulile instituite de dispozițiile NCPC, pentru următoarele argumente:

- procedura insolvenței este una specială și derogatorie de la dreptul comun și în conformitate cu disp. art. 149 din legea 85/2006, codul de procedură civilă, completează legea specială numai dacă există compatibilitate între dispozițiile legale.

- termenele instituite de legea specială, respectiv de legea 85/2006, sunt termene scurte și foarte scurte sau de îndeplinire a procedurii de notificare.

- după deschiderea procedurii de insolvență, procedura de citare se realizează prin Buletinul Procedurilor De Insolvență, pentru participanții la procedură care sunt persoane juridice române, potrivit disp. art. 7 din legea 85/2006 și ale deciziei Curții Constituționale nr. 1137/2007.

II. În ceea ce privește acțiunile și cererile care se formulează în cadrul procedurii insolvenței care vizează alte persoane și care nu au calitatea de

participanți la procedura insolvenței, se vor aplica dispozițiile NCPC, cu toate consecințele ce decurg de aici. (ex. acțiunile ce au ca obiect atragerea răspunderii organelor de conducere ale debitorului aceștia nefiind participanți la procedura insolvenței sau acțiunile în anularea actelor frauduloase ale debitorului atunci când este chemat în judecată un cocontractant al debitorului ce nu participă la procedura insolvenței.

III. Data înregistrării cererilor, acțiunilor și contestațiilor într-un dosar de insolvență pentru soluționarea cărora se impune aplicarea prevederilor NCPC, având în vedere caracterul special al normelor privind insolvența, toate acestea fiind necesar a fi soluționate într-un singur dosar, RAPORTAREA se va face la data înregistrării dosarului de insolvență aflat pe rolul instanței, adică data înregistrării cererii de deschidere a procedurii insolvenței debitorului.

LA TOATE ACESTE PROBLEME DE DREPT, COLECTIVUL DE JUDECĂTORI DIN CADRUL SECȚIEI CIVILE A CURȚII DE APEL BRAȘOV A ACHIESAT, ÎN SENSUL ÎN CARE A FOST EXPRIMATĂ OPINIA UNANIMĂ A JUDECĂTORILOR DE LA TRIBUNALUL BRAȘOV, SECȚIA A II-A CIVILĂ.

II. Posibile soluții ce pot fi adoptate în cauzele ce au ca obiect plângerile împotriva încheierilor de carte funciară promovate de S.C. „A...”.

a) Într-o primă opinie s-a reținut că există piedică de carte funciară care constă în împrejurarea că prin sentința civilă prin care s-a constatat transferul dreptului de proprietate, nu s-a dispus efectuarea unei înscrieri care să contrazică interdicția de înstrăinare înscrisă în favoarea unei terțe persoane, care nu a figurat ca parte în acel proces.

b) O altă opinie este în sensul că nu există piedică de carte funciară și se impune înscrierea dreptului de proprietate al petentei.

ÎN UNANIMITATE S-A APRECIAT CĂ ESTE LEGALĂ ȘI TEMEINICĂ SOLUȚIA DE RESPINGERE A RECURSURILOR ȘI DE MENȚINEREA A DECIZIEI TRIBUNALULUI PRIN CARE AU FOST RESPINSE APELURILE DECLARATE ÎMPOTRIVA SENTINȚELOR PRONUNȚATE DE JUDECĂTORIE, PRIVIND RESPINGEREA PLÂNGERILOR.

III. Formalism și rigurozitate excesivă în analizarea sancțiunii nulității deciziei de concediere, aplicată angajaților.

Potrivit disp. art. 251 alin 2 din codul muncii convocarea angajatului pentru efectuarea cercetării disciplinare trebuie să cuprindă obiectul, data, ora și locul întrevederii.

Instanța de fond a apreciat că se impune cu ocazia analizării contestației împotriva deciziei de concediere, ca în convocatorul întocmit în vederea efectuării cercetării disciplinare, să fie menționată și fapta ce poate constitui abatere disciplinară.

Instanța de recurs a apreciat că nu se impunea aplicarea sancțiunii nulității convocatului atâta timp cât din cuprinsul acestuia rezultă că s-a respectat cerința privind data, ora și locul întâlnirii, iar în ceea ce privește obiectul discuției se face mențiunea „ în legătură cu cercetarea faptelor sesizate în dosarul depus de directorul general” . De asemenea se mai arată că dosarul se află la președintele titular al Comisiei de disciplină, putând fi consultat pe toată perioada cercetării disciplinare.

Opinia Curții de Apel Brașov, a fost în sensul că nu poate opera sancțiunea nulității absolute a actului de convocare, atâta timp cât în convocator s-a făcut trimitere la dosarul întocmit privind abaterile disciplinare, cât timp s-a făcut mențiunea că este vorba despre cercetarea faptelor ce pot constitui abatere disciplinară, iar partea avea posibilitatea să consulte dosarul și să își asigure apărarea corespunzătoare.

S-a apreciat astfel că, nu a fost încălcat dreptul la apărare, așa cum s-a invocat în contestație, motiv pentru care, actul de convocare nu este lovit de nulitate absolută.

IV. Interpretarea prevederilor art. 5 lit. b din legea 221/2009.

a) Într-o primă opinie s-a reținut că textul de lege pe care a fost fundamentată pretenția analizată, aceea de acordare de despăgubiri pentru bunurile mobile și imobile care au fost confiscate, vizează dreptul persoanelor față de care a fost luată una dintre măsurile administrative cu caracter politic indicate în textul art. 3 alin.1 din legea 221/2009 de a obține repararea integrală a prejudiciului material pe care l-a încercat urmare aplicării unei astfel de măsuri, prin restituirea în integralitate a bunurilor confiscate, indiferent că este vorba de bunuri mobile sau imobile iar în situația în care restituirea în natură nu poate opera se va restitui valoarea actualizată a acestora.

b) În cea de-a doua opinie s-a reținut că potrivit dispozițiilor art. 5 alin. 1 lit. b din legea 221/2009 orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6.03.1945 – 22.12.1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acestuia până la gradul al II-lea inclusiv, pot solicita instanței prevăzute la art. 4 alin. 4, în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la acordarea de despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate prin hotărârea de condamnare sau ca efect ale măsurii administrative dacă bunurile respective nu i-au fost restituite sau nu a obținut despăgubiri prin echivalent în condițiile legii 10/2001, privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6.03.1945 – 22.12.1989, modificată și completată ulterior prin legea 247/2005.

Dacă problema supusă analizei vizează sfera bunurilor ce fac obiectul restituiri, dacă este vorba despre bunuri mobile și imobile, iar din cuprinsul dispozițiilor art. 5 lit. b din legea 221/2009, nu rezultă nicio distincție în acest sens, motiv pentru care acțiunile sunt admisibile și dacă este vorba de „bunuri mobile”.

V. Legea aplicabilă și modul de calcul al indemnizației persoanelor care au calitatea de revoluționar, obținut în baza dispozițiilor legii 341/2004.

La nivelul Curții de Apel Brașov, este practică unitară în sensul că acțiunile prin care se solicită stabilirea indemnizației de revoluționari, potrivit disp. legii nr. 287/2010 nu sunt admisibile.

Potrivit disp. art. 18 din OUG nr. 18/2010, așa cum a fost modificată și completată prin legea 283/2011, s-a stabilit că pentru anul 2012 indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. 4 din Legea Recunoștinței față de eroii martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, NU SE ACORDĂ.

Prin urmare, legiuitorul este cel în măsură să aprecieze, dacă aceste drepturi, stabilite inițial prin legea 341/2004, mai pot fi acordate în continuare pe viitor, sau nu, pe baza unor prospecțiuni bugetare, în urma

unor analize economico – financiare fundamentate, și nu instanțele de judecată.

Instanțele de judecată, nu au căderea să facă aprecieri asupra legilor, dacă acestea sunt corecte sau nu, dacă sunt dure sau blânde, dacă sunt oportune sau nu, ci sunt obligate să aplice aceste legi, pentru că în caz contrar și-ar depăși atribuțiile funcționale ale autorității judecătorești.

Măsura neacordării acestor indemnizații, pentru anul 2012, nu duce la pierderea dreptului în sine, pentru a invoca nevoia analizei încălcării dreptului de proprietate, și protecția acestuia prin disp. art. 1 Protocolul I Adițional la CEDO.

Dreptul de proprietate în substanța sa, reprezintă un ansamblu de interese care decurg din raporturile cu conținut economic pe care o persoană ar fi putut în mod efectiv și licit să le dobândească.

Indemnizația pe care o solicită reclamantii, este rezultatul unei politici sociale și reprezintă un beneficiu pe care legiuitorul român a înțeles să îl acorde o perioadă de timp, acestei categorii sociale, fără a garanta în vreun fel cuantumul acestui beneficiu, statul putând să acorde în mod diminuat, să suspende o astfel de plată, sau pur și simplu să îl anuleze.

Practica CEDO, relativă la respectarea art. 1 din Protocolul I adițional la CEDO este în sensul că nu poate fi garantat dreptul la anumite beneficii sau la un anumit cuantum al acestora, pentru că despre beneficii este vorba în speța de față, care nu își găsesc fundamentarea într-un sistem de asigurări sociale.

Aceasta intră în marja largă de apreciere pe care o are fiecare stat în stabilirea drepturilor și privilegiilor, pe care le poate acorda, în respectarea disp. art. 1 din Protocolul I adițional la CEDO.

Așteptarea de a primi o sumă de bani din partea Statului, cu titlu de indemnizație pentru recunoștință, chiar dacă are un temei legal în legislația națională, constituie o bază prea imprecisă chiar și pentru a fi considerată speranță legitimă, care să dea naștere unui „bun” în sensul Convenției.

Așa cum au recunoscut și reclamantii, aceste indemnizații nu sunt drepturi fundamentale, ci sunt simple prestații oferite de Stat, acordate cu scopul menționat chiar în titlul legii și numai legiuitorul este singurul în măsură să decidă, dacă mai poate să le acorde sau nu.

VI. Necesitatea administrării de noi probe care nu sunt admisibile în recurs conform art. 305 c.p.c. Soluții adoptate.

Aplicarea disp. art. 312 alin. 4 din c.p.c. privitor la casarea cu reținere spre rejudecare, situație în care se poate proceda la administrarea de probe noi.

*Întocmit,
Președinte secție civilă,
Judecător Nicoleta Grigorescu*

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV

Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale

PROCES-VERBAL

Încheiat astăzi 5 iulie 2013 la întâlnirea cu judecătorii specializați în judecarea cauzelor de drept civil de la Curtea de Apel Brașov și instanțele din raza teritorială a acesteia.

Întâlnirea a fost organizată de președintele secției civile și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de la Curtea de Apel Brașov.

La această întâlnire au participat judecători din cadrul Curții de Apel Brașov și din cadrul instanțelor din raza teritorială a acesteia.

Au fost dezbătute următoarele probleme de practică neunitară:

Judecătoria Tg.Secuiesc

I. În materia executării silită, prin încheierea de încuviințare silită a titlului executoriu, este necesar a fi menționată suma debitului ce urmează a fi executat potrivit titlului sau poate fi menționată atât suma din titlu cât și majorările rezultate din dobânda legală rata inflației sau este suficientă trimiterea la titlul executoriu fără a mai fi menționată suma ce va fi executată.

a) Într-o primă opinie s-a făcut trimitere numai la titlul executoriu, fără a fi menționat debitul, ce urmează a fi executat.

b) În cea de-a doua opinie s-a reținut în mod expres, în încheiere o sumă mai mare decât cea menționată în cererea de executare silită.

În executarea silită, instanța va menționa în încheierea de încuviințare a executării silită, titlul executoriu. Dacă valoarea creanței este mai mare decât cea reținută prin dispozitivul sentinței ce face obiectul executării, instanța nu poate adăuga la titlul executoriu și nici nu îl poate modifica, pe această cale. Vor fi avute în vedere disp. art. 371² alin. 2 și 3 din c.p.c.

TRIBUNALUL BRAȘOV
Aspecte practice legate de aplicarea NCPC

a) Cauzele care determină anularea cererii de declarare a apelului (art. 470 alin. 1 lit a din NCPC și art. XV din legea 2/2013).

Potrivit dispozițiilor art. 470 alin. 3 din NCPC cererile de la alin. 1 lit. b și e precum și cea de la alin. 2 sunt prevăzute sub sancțiunea nulității.(este vorba de neindicarea hotărârii atacate, lipsa semnăturii și lipsa taxei de timbru.)

Dispoziția se aplică fără a se face vreo legătură cu textul de la 302¹ din vechiul c.p.c. întrucât prin considerentele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr.176/24.03.2005 partea ar fi fost lipsită fără o justificare rezonabilă de posibilitatea de a i se examina calea de atac a recursului. Ori în cazul de față, instanța poate solicita complinirea acestor lipsuri, în cadrul procedurii de regularizare.

În ceea ce privește sancțiunea nulității apelului pentru nedepunerea la instanța a cărei hotărâre se atacă, dacă nu este precizată această mențiune în dispozitiv, sugerăm a se analiza în ce măsură poate fi aplicată „mutatis mutandis” decizia Curții Constituționale nr. 737/24 iunie 2008 în considerentele căreia s-a reținut că această cerință ar însemna un formalism inacceptabil de rigid, de natură să afecteze grav efectivitatea exercitării căii de atac și să restrângă nejustificat accesul liber la justiție.

b) Rezoluțiile din cadrul etapei scrise, în căile de atac, sunt semnate de toți membrii completului sau numai de unul din judecători, care face parte din componența completului de judecată.

Procesul începe potrivit disp. art. 192 din NCPC, prin înregistrarea cererii de chemare în judecată, la instanță în condițiile legii.

Instanța de judecată trebuie să aibă componența stabilită prin legea de organizare judiciară nr. 304/2005 atât pentru cauzele ce sunt soluționate în fond cât și pentru căile de atac.

Dispozițiile art. XV din legea 2/2013, fac trimitere la noțiunea de „complet”, care trebuie constituit în conformitate cu cerințele legii.

Prin urmare rezoluția trebuie semnată de toți membrii completului de judecată.

c) În cadrul procedurii ordonanței președințiale, în care întâmpinarea nu este obligatorie, comunicarea acțiunii se dispune odată cu fixarea termenului, pârâtul având posibilitatea să depună întâmpinare până la termen sau se comunică acțiunea cu acordarea posibilității depunerii întâmpinării într-un anumit termen de la comunicare, iar după împlinirea acestuia se stabilește termen în ședință publică.

Dacă întâmpinarea nu este obligatorie, se va comunica cererea de chemare în judecată și va fi fixat și termenul de judecată, în ideea respectării principiului celerității soluționării cererii de ordonanță președințială.

d) Apelul declarat împotriva încheierii de respingere a încuviințării silite se judecă cu citarea doar a creditorului sau cu citarea atât a creditorului cât și a debitorului.

Se urmează procedura instituită pentru soluționarea cererii de încuviințare a executării silite.

**Întocmit,
Președinte secție civilă
Judecător Nicoleta Grigorescu**

Curtea de Apel Braşov
Secţia civilă şi pentru cauze cu minori şi de familie, de conflicte de muncă şi asigurări sociale

PROCES-VERBAL

Încheiat astăzi 4 octombrie 2013 la întâlnirea cu judecătorii specializaţi în judecarea cauzelor de drept civil de la Curtea de Apel Braşov şi instanţele din raza teritorială acesteia.

Întâlnirea a fost organizată de către preşedintele secţiei civile şi pentru cauze cu minori şi de familie, de conflicte de muncă şi asigurări sociale, de la Curtea de Apel Braşov.

La această întâlnire au participat judecători din cadrul Curţii de Apel Braşov şi din cadrul instanţelor din raza de competenţă a acesteia.

Au fost dezbătute următoarele probleme de practică neunitară:

Tribunalul Braşov

I. Normele de procedură aplicabile în cazul în care o cauză înregistrată după intrarea în vigoare a NCPC este conexată la o cauză înregistrată înainte de 15.02.2013, ca urmare a constatării situaţiei de litispendenţă.

Dacă dosarul nou înregistrat va fi conexat la dosarul care are număr mai mic şi care a fost înregistrat sub imperiul vechii reglementări, vor fi urmate regulile înscrise în reglementarea sub imperiul căreia se află dosarul mai vechi, la care a fost conexat cel nou.

II. Componenta completului de judecată în materia litigiilor de muncă şi al asigurărilor sociale, în soluţionarea cererilor de abţinere sau recuzare, dacă este sau nu necesară prezenţa asistenţilor judiciari.

Componenta completului de judecată care este investit cu soluţionarea incidentelor procedurale, în litigiile de muncă, va fi constituit conform dispoziţiilor art. 55 din legea 304/2004, cu participarea asistenţilor judiciari.

III. Termenul de contestare al deciziei de concediere este de 30 sau de 45 de zile şi dacă dispoziţiile art. 211 din legea 62/2011 modifică disp. art. 268 alin. 1 din codul muncii doar cu privire la litera a) sau şi cu privire la litera b).

Art. 211 din legea 62/2011

Cererile pot fi formulate de cei ale căror drepturi au fost încălcate după cum urmează:

a) măsurile unilaterale de executare, modificare, suspendare sau încetare a contractului individual de muncă, inclusiv angajamentele de plată a unor sume de bani, pot fi contestate în termen de 45 de zile calendaristice de la data la care cel în drept a luat cunoştinţă de măsura dispusă;

b) constatarea nulităţii unui contract individual de muncă poate fi cerută de părţi pe întreaga perioadă în care contractul respectiv se aplică;

c) plata despăgubirilor pentru pagubele cauzate şi restituirea unor sume de bani care au format obiectul unor plăţi nedatorate pot fi cerute în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.

Art. 268 din codul muncii

5) *Decizia de sancționare poate fi contestată de salariat la instanțele judecătorești competente în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării.*

Art. 268 din codul muncii este cuprins în cap. II privind răspunderea disciplinară.

Acesta, reprezintă o normă specială în raport cu dispozițiile art. 211 din legea 62/2011 și nu poate fi înlăturat sau modificat prin nicio interpretare speculativă.

Nu ne aflăm în situația unei modificări implicite a textului din codul muncii.

Prin încetarea unilaterală a contractului individual de muncă, așa cum este reglementată în dispozițiile art. 211 din legea 62/2011, sunt avute în vedere orice alte situații de încetare a contractului de muncă în mod unilateral, altele decât cele dispuse de angajator, ca urmare a aplicării unei sancțiuni disciplinare. Cu titlu de exemplu, demisia sau încetarea contractului prin revocarea din funcție.

Prin urmare, decizia unilaterală de desfacere a contractului de muncă, emisă ca sancțiune disciplinară este cea statornică prin dispozițiile art. 268 alin. 1 lit. b din codul muncii.

Tribunalul Brașov și Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov

IV. Posibilitatea calificării, de instanța de judecată investită cu soluționarea căilor de atac, a căilor de atac greșit formulate, prin raportare la prevederile art. 22 și art. 457 din NCPC.

a) Într-o primă opinie s-a reținut că judecătorul poate proceda la recalificarea căii de atac în temeiul disp. 152 c.p.c. odată cu înregistrarea acesteia.

b) Într-o altă opinie s-a susținut că la înregistrarea căii de atac trebuie ținut seama de calificarea dată de judecătorul fondului, chiar dacă este eronată, partea conformându-se și formulând calea de atac stabilită astfel, urmând ca ulterior să fie aplicate disp. art. 457 din c.p.c. respectiv respingerea ca inadmisibilă a căii de atac, cu posibilitatea ca părțile să exercite ulterior calea de atac prevăzută de lege.

Disp. art. 22 alin. 4 din NCPC „judecătorul dă sau restabilește calificarea juridică a actelor și faptelor deduse judecății, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire. În acest caz judecătorul este obligat să pună în discuția părților calificarea juridică exactă.” Textul de lege vizează „actele și faptele deduse judecății” și nu căile de atac.

Disp. art. 152 din NCPC „cererea de chemare în judecată sau pentru exercitarea unei căi de atac este valabil făcută chiar dacă poartă o denumire greșită.”

Art. 457 din NCPC

1) *„Hotărârea judecătorească este supusă numai căilor de atac prevăzute de lege în condițiile și termenele stabilite de aceasta, indiferent de mențiunile din dispozitivul ei.*

2) *Mențiune inexactă din cuprinsul hotărârii cu privire la calea de atac deschisă contra acesteia nu are nici un efect asupra dreptului de a exercita calea de atac prevăzută de lege.*

3) *Dacă instanța respinge ca inadmisibilă calea de atac neprevăzută de lege, exercitată de partea interesată în considerarea mențiunii exprese din cuprinsul hotărârii cu privire la calea de atac, hotărârea pronunțată de instanța de control judiciar va fi comunicată, din oficiu, tuturor părților care au luat parte la judecata în care s-a pronunțat hotărârea. De la data comunicării începe să curgă, dacă este cazul termenul pentru exercitarea căii de atac prevăzută de lege.*

În concluzie, apreciez că judecătorul poate proceda la recalificarea căii de atac, după ce pune în discuția părților acest aspect.

În cuprinsul disp. art. 457 al. 3 din NCPC este prevăzută posibilitatea ca instanța de

judecată să respingă ca inadmisibilă calea de atac și în urma comunicării unei astfel de hotărâri partea să poată exercita o altă cale de atac, respectiv cea corectă.

Dacă legiuitorul ar fi dorit să stabilească la modul imperativ că în astfel de situații se impune adoptarea soluției de „respingerea ca inadmisibilă” a căii de atac, redactarea articolului 457 alin. 3 trebuia făcută în sensul că „instanța va respinge ca inadmisibilă” și nu „dacă instanța va respinge ca inadmisibilă”.

Aplicarea disp. art. 467 din NCPC

Potrivit dispozițiilor art. 467 alin. 2 din NCPC „partea care a executat parțial hotărârea de primă instanță, deși aceasta nu era susceptibilă de executare provizorie, nu mai are dreptul de a face apel principal cu privire la dispoziția executată.

Situațiile expres și limitativ prevăzute de NCPC, în care hotărârile judecătorești sunt susceptibile de executare provizorie de drept sunt prevăzute în disp. art. 448.

Cu titlu de exemplu la pct 2 din art. 448 hotărârile primei instanțe sunt executorii de drept când au ca obiect plata salariilor sau a altor drepturi izvorâte din raporturile juridice de muncă, precum și a sumelor convenite, potrivit legii șomerilor.

Altfel spus, dacă hotărârea primei instanțe nu era susceptibilă de executare provizorie de drept, așa cum este prevăzut la art. 448 din NCPC, iar partea procedează la executarea acestei hotărâri, **PIERDE DREPTUL DE A MAI DECLARA APEL.** (ex. în litigiile de muncă la reintegrarea salariatului ca urmare a anulării deciziei de concediere, dacă unitatea a procedat la executare acestei măsuri, care în prezent nu mai este executorie de drept, va pierde dreptul de a mai exercita calea de atac a apelului, considerându-se că a achiesat tacit la dispozițiile hotărârii.

**Întocmit,
Președinte secție civilă
Judecător Nicoleta Grigorescu**

-ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

PROCES – VERBAL

Încheiat azi 1 aprilie 2013 la întâlnirea trimestrială cu judecătorii specializați în judecarea cauzelor de contencios administrativ și fiscal de la Curtea de Apel Brașov, Tribunalul Brașov și Tribunalul Covasna.

Întâlnirea a fost organizată conform art. 26/1 din Regulamentul de Ordine Interioară a Instanțelor Judecătorești de către președintele secției de Contencios administrativ și fiscal de la Curtea de Apel Brașov.

La această întâlnire au participat judecători din cadrul Curții de Apel Brașov și judecători din cadrul instanțelor din circumscripția teritorială a acesteia.

Au fost dezbătute probleme de drept soluționate în mod neunitar în materia contenciosului administrativ și fiscal, care au fost consemnate în lista întocmită în acest sens.

1. TAXA PENTRU EMISIILE POLUANTE PROVENITE DE LA AUTOVEHICULE- aspecte noi legate de Legea nr. 9/2012 și de OUG nr. 1/2012

Se constată că în practică s-au conturat două opinii, una cu caracter majoritar în sensul că această taxă este contrară normelor comunitare (art. 110 TFUE), și una minoritară (în sensul conformității taxei cu normele comunitare).

În urma dezbaterilor, s-a stabilit că există o practică unitară referitoare la modul de soluționare a cauzelor având acest obiect, în sensul constatării neconformității taxei pentru emisii poluante cu art. 110 TFUE, respectiv admiterii acțiunii.

A suscitat discuții ample modalitatea de interpretare a conformității taxei de timbru intrată în vigoare pe anul 2013, cu aceleași dispoziții comunitare, însă până în prezent au fost soluționate un număr redus de cauze având acest obiect, urmând ca, sub aspectul conturării unei practici unitare, acest subiect să fie dezbătut la următoarea întâlnire.

2. ASPECTE DE PRACTICĂ NEUNITARĂ ÎN CAUZELE AVÂND CA OBIECT ANULAREA DECIZIILOR DE IMPUNERE EMISE DE CASA DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE – anulare în parte sau în totalitate.

Se constată că în practică s-au conturat două opinii potrivit cu care decizia de impunere emisă pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate care conține creanța principală și accesoriile la aceasta, este fie anulată în întregime, fie în parte sub aspectul accesoriilor.

Astfel, în susținerea celei de a doua opinii, care este majoritară, se arată că statul, prin mijloacele sale prevăzute de lege, are obligația de a informa contribuabilii asupra drepturilor și obligațiilor acestora. În acest sens, între CNAS și ANAF au fost încheiate protocoale referitoare și la asigurații din categoriile de persoane care realizează venituri impozabile. Pentru a fi aplicabile dispozițiile legale privind calcularea de majorări și dobânzi, este necesar să existe un termen de scadență, termen ce are rolul de a permite contribuabilului să fie încunoștințat, să poată plăti sau, eventual, să poată contesta impunerea sumei. Atunci când contribuabilului nu i-au fost respectate aceste drepturi la informare și beneficiul termenului de scadență, în mod corect, în lipsa unui moment de la care să curgă dobânzile și majorările de întârziere, instanța înlătură obligația de plată a acestora.

3. INSTANȚA COMPETENTĂ ȘI SOLUȚIILE PE FOND ÎN LITIGIILE REFERITOARE LA OBLIGAREA UNIVERSITĂȚII „S.H.” LA ELIBERAREA DIPLOMEI DE LICENȚĂ ȘI A SUPLIMENTULUI DE DIPLOMĂ.

a. Jurisprudența neunitară se referă pe de o parte la instanța competentă material să soluționeze în fond aceste litigii în situația în care în cauză în calitate de chemat în garanție sau pârât este Ministerul Educației Cercetării, Tineretului și Sportului.

Într-o opinie s-a apreciat că instanța competentă este Tribunalul, competența acestei instanțe fiind atrasă de calitatea Universității „S.H.” de instituție de interes public, asimilată unei autorități publice locale. Faptul că în cauză este parte și Ministerul Educației Cercetării, Tineretului și Sportului nu este de natură a atrage competența Curții de Apel fiind aplicabile prevederile art. 17 Cod procedură civilă privind prorogarea de competență.

Într-o altă opinie s-a apreciat că instanța competentă să soluționeze pe fond aceste litigii este Curtea de Apel dată fiind calitatea de autoritate publică centrală a Ministerului Educației Cercetării, Tineretului și Sportului.

S-a stabilit că această ultimă opinie este cea majoritară.

Cu privire la soluțiile pronunțate pe fond într-o opinie s-a apreciat că pârâții Universitatea „S. H.” și Ministerul Educației Cercetării, Tineretului și Sportului nu pot fi obligați să elibereze diplome de licență în situația în care procesul de învățământ nu s-a organizat în mod legal, respectiv instituția de învățământ superior ID sau FR nu era acreditată.

Într-o altă opinie s-a apreciată că în urma demersurilor efectuate de instituția de învățământ superior pentru obținerea formularelor tipizate necesare eliberării diplomelor de licență pârâții pot fi obligați să elibereze absolvenților de învățământ superior diplomelor aferente.

S-a stabilit că aceasta ultimă opinie este cea majoritară.

Președinte secție
Judecător Lorența Butnaru

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

PROCES – VERBAL

Încheiat azi 03.07.2013 cu ocazia întâlnirii trimestriale cu judecătorii specializați în judecarea cauzelor de contencios administrativ și fiscal de la Curtea de Apel Brașov, Tribunalul Brașov și Tribunalul Covasna.

Întâlnirea a fost organizată conform art. 26/1 din Regulamentul de Ordine Interioară a Instanțelor Judecătorești de către președintele secției de Contencios administrativ și fiscal de la Curtea de Apel Brașov.

La această întâlnire au participat judecători din cadrul Curții de Apel Brașov și judecători din cadrul instanțelor din circumscripția teritorială a acesteia.

...

Au fost dezbătute probleme de drept ce au fost soluționate în mod neunitar în materia contenciosului administrativ și fiscal, care au fost consemnate în lista întocmită în acest sens.

1. MODALITĂȚI DE INTERPRETARE A DISPOZIȚIILOR ART 13 AL 2, 83-84 ȘI ART 486 COD PROCEDURĂ CIVILĂ.

Se constată că în practică recursurile formulate în baza noului cod de procedură civilă, nu respectă, în cea mai mare parte, condiția prevăzută de art. 13 al 2 din Legea nr. 134/2010.

Potrivit art. 486 al 1 lit. a, al. 2 și al. 3 NCPC, lipsa împuternicirii avocațiale sau delegației consilierului juridic conduc la nulitatea căii de atac.

Se impune o analiză a caracterului acestei nulități prin prisma dispozițiilor art. 174-179 NCPC precum și a momentului în care se constată această sancțiune.

Noul Cod de Procedură Civilă impune ca recursul să fie declarat prin avocat sau prin consilier juridic, iar dispozițiile art. 486 prevăd sancțiunea nulității recursului și a decăderii.

Opinia unanimă a judecătorilor prezenți este ca prin rezoluție să se stabilească în sarcina recurentului obligația de a depune la dosarul cauzei împuternicirea avocațială sau delegația consilierului juridic care a redactat cererea de recurs, sub sancțiunea anulării cererii. Momentul în care se constată sancțiunea nulității recursului este primul termen de judecată, în ședință publică.

2. APLICAREA ART 201 AL 2 NCPC ÎN SITUAȚIA ÎN CARE PÂRĂTUL NU DEPUNE SUFICIENTE EXEMPLARE ÎN VEDEREA COMUNICĂRII. ASPECTE PRACTICE REFERITOARE LA APLICAREA ART 149 NCPC.

Au fost opinii în sensul aplicării dispozițiilor art. 149 alin.2 NCPC coroborate cu dispozițiile art. 29 alin.5 din OUG nr. 80/2013, respectiv de achitare a unei taxe judiciare de timbru în sumă de 0,20 lei/pag, în cazul în care realizarea serviciilor de copiere se realizează de către prestatori privați care funcționează în sediul instanței.

Alte opinii au fost în sensul efectuării de către greșier a copiilor necesare comunicării.

Această ultimă opinie este cea majoritară.

3. ANALIZA SITUAȚIEI ÎN CARE ÎNTÂMPINAREA SAU RĂSPUNSUL LA ÎNTÂMPINARE NU A FOST DEPUȘĂ ÎN TERMENUL LEGAL. MOMENTUL LA CARE SE CONSTATĂ ACEST ASPECT. NECESITATEA CONSEMNĂRII SAU NU ÎN CUPRINSUL REZOLUȚIEI A FORMULĂRII SAU NU ÎN TERMENUL LEGAL A ÎNTÂMPINĂRII/RĂSPUNSULUI LA ÎNTÂMPINARE. APLICAREA ART 201 AL 4 NCPC.

Opinia unanimă a judecătorilor prezenți este aceea de continuare a procedurii scrise, respectiv de comunicare a întâmpinării către reclamant având în vedere că excepția tardivității depunerii actului procedural se pune în discuția părților în ședință publică.

Se reține că în rezoluție nu se va preciza dacă întâmpinarea/răspunsul la întâmpinare au fost declarate în termen legal, ci se procedează la comunicarea întâmpinării urmând ca sancțiunea decăderii să fie constatată în ședință publică, în raport de data poștei.

În situația depunerii întâmpinării după fixarea primului termen de judecată, aceasta nu se comunică reclamantului, urmând a se dispune în legătură cu actul procedural la primul termen de judecată.

4. APLICAREA ÎN TIMP A OUG NR 80/2013 PRIVIND TAXELE DE TIMBRU.

Opinia unanimă a judecătorilor prezenți este în sensul aplicării dispozițiilor art. 55 din OUG nr. 80/2013 raportat la data înregistrării cererilor introductive de instanță. Astfel, la cererea introductivă de instanță înregistrată până la data 29 iunie 2013 se aplică dispozițiile Legii nr. 146/1997 cu modificările ulterioare, iar la cererile înregistrate după data de 29 iunie 2013 se aplică dispozițiile OUG nr. 80/2013.

De asemenea, având în vedere dispozițiile art. 33 din OUG nr. 80/2014 s-a stabilit a se modifica rezoluția de complinire lipsuri a cererii introductive de instanță, prin care se va preciza cuantumul taxei judiciare de timbru ce urmează a fi achită, sub sancțiunea anulării cererii, în sensul introducerii mențiunii privind posibilitatea de a formula cerere de acordare a facilităților la plata taxei de timbru în termen de 5 zile de la primirea comunicării. Totodată, se va stabili prin rezoluție, cuantumul taxei judiciare de timbru aferentă fiecărui capăt de cerere cu finalitate diferită, potrivit art. 34 din OUG nr. 80/2014 urmând a fi adus la cunoștința părții, sub sancțiunea anulării cererii ca insuficient timbrată, aplicată în ședință publică.

5. MEDIEREA PRIN PRISMA PCT 4 DIN LEGEA NR 214/2013.

Se opinează în sensul că legea medierii nu se aplică în materia contenciosului administrativ. În acest sens se arată că prin dispozițiile art. 60¹ din Legea medierii sunt prevăzute în mod expres situațiile în care este obligatorie procedura informării prealabile și formalitățile pentru convocarea părților, nefiind prevăzută aplicarea legii în materia contenciosului administrativ. De altfel, nici în alte lucrări publicate în literatura de specialitate nu se prevede obligativitatea medierii în materia contenciosului administrativ. În literatura de specialitate se susținea o teză potrivit căreia ar putea fi aplicabilă procedura medierii în suplinirea procedurii prealabile, teză la care s-a renunțat înainte de proiectul de modificare a Legii contenciosului administrativ.

Singurul document privind aplicarea legii medierii în contencios administrativ, care ar putea face obiect al discuției, este Recomandarea Consiliului de Miniștri prin care se prevede că în materie de acte individuale administrative s-ar aplica medierea atunci când este vorba de contracte de răspundere civilă. Deci în cazurile în care se tinde spre despăgubiri.

În Noul Cod de Procedură Civilă nu se mai prevede concilierea situație în raport de care se pune în discuție aplicabilitatea dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 554/2013.

Acest aspect urmează a mai fi pus în discuție într-o nouă întâlnire de practică neunitară.

Președinte secție,
judecător Lorența Butnaru

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

PROCES-VERBAL

Încheiat azi 30 septembrie 2013 la întâlnirea trimestrială cu judecătorii specializați în judecarea cauzelor de contencios administrativ și fiscal de la Curtea de Apel Brașov, Tribunalul Brașov și Tribunalul Covasna.

Întâlnirea a fost organizată conform art. 26/1 din Regulamentul de Ordine Interioară a Instanțelor Judecătorești de către președintele secției de Contencios administrativ și fiscal de la Curtea de Apel Brașov.

La această întâlnire au participat judecători din cadrul Curții de Apel Brașov și judecători din cadrul instanțelor din circumscripția teritorială a acesteia.

Au fost dezbătute probleme de drept soluționate în mod neunitar în materia contenciosului administrativ și fiscal, care au fost consemnate în lista întocmită în acest sens.

1. Regimul juridic al TVA în cazul tranzacțiilor imobiliare efectuate de persoane fizice.

Se constată că în practică noțiunile de „persoană impozabilă” și „activitate economică”, în accepțiunea dispozițiilor art. 127 al 1-2 cod fiscal, au interpretări diferite.

De asemenea, diferența de interpretare este atrasă și de momentul tranzacției imobiliare analizate, respectiv înainte sau după data de 01.01.2010 când a intervenit modificarea codului fiscal.

Se impune o analiză a conținutului celor două noțiuni din perspectiva regimului juridic al TVA, dar și a aplicării în timp a dispozițiilor art. 127 al 2/1 cod fiscal.

În urma dezbaterilor, s-a stabilit că se aplică normele care erau în vigoare la momentul tranzacției, în funcție și de starea de fapt, respectiv de succesiunea în timp a tranzacțiilor. Până la data de 01.01.2010 trebuie avută în vedere și Directiva TVA 2006/112/CE, iar după data de 01.01.2010 se are în vedere introducerea alineatului 2/1 în art. 127 din codul fiscal.

De asemenea, tot în legătură cu stările de fapt născute după data de 01.01.2010, se face referire la conținutul deciziei de speță a ÎCCJ nr 1829/04.04.2012 prin care se face referire la principiul certitudinii impunerii și la principiul de interpretare in dubio contra fiscum.

2. Sfera de aplicare a art. 8 al. 2 raportat la art. 2 al. 1 lit. c. din Legea nr. 554/2004.

În practică există o interpretare diferită a tipurilor de contracte administrative ce pot face obiectul acțiunilor în contencios administrativ. De exemplu, în situația OUG nr. 56/2004 cu aplicare la concesiunea unui teren din domeniul privat al unității administrativ teritoriale.

Soluția propusă este că instanța de contencios administrativ și fiscal este competentă material doar în situația în care imobilul face parte din domeniul public. Urmează a se avea în vedere și Deciziile Î.C.C.J. nr. 6/2011 și nr 3681/2010.

3. Timbru de mediu.

Discuții referitoare la aplicarea dispozițiilor art. 4, 7, 9 și 12 din OUG nr. 9/2013.-

Se învederează că la instanțele din București în prezent se suspendă judecarea cauzelor, până la pronunțarea de către CJUE cu privire la întrebarea preliminară referitoare la dispozițiile OUG nr. 9/2013.

Singurul criteriu care trebuie avut în vedere este dacă s-a plătit sau nu taxa vis -a - vis de momentul când a fost înmatriculat autovehiculul, neavând relevanță dacă acesta a fost introdus în țară după 2007.

Potrivit dispozițiilor art. 4 lit. d din OUG nr. 9/2013, obligația de plată a timbrului intervine o singură dată cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat în situația autovehiculelor pentru care s-a dispus de către instanțe restituirea sau înmatricularea fără plata taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, taxei pe poluare pentru autovehicule sau taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule.

Opinia majoritară este în sensul că indiferent când a fost introdus autovehiculul în țară se plătește taxa, nemaieexistând niciun motiv de discriminare. Soluția este în sensul respingerii acțiunii.

4. Obligația de înmatriculare a unui autovehicul fără plata taxei de poluare/emisii poluante/ timbrului de mediu.

Data la care au intrat în vigoare dispozițiile OUG nr. 9/2013 este data de 19.03.2013, iar momentul de la care a încetat suspendarea Legii nr 9/2012 este 01.01.2013.

Opinia unanimă este în sensul că acțiunile în care cererea de înmatriculare a fost formulată către Instituția Prefectului până la data de 31.12.2012 inclusiv, se admit, iar cele în care cererea a fost înregistrată după dată da 01.01.2013 se resping.

5. Soluțiile pe fond în litigiile referitoare la obligarea Universității „ S.H." la eliberarea diplomelor de licență și a suplimentului de diplomă.

În ceea ce privește soluțiile pronunțate pe fond într-o opinie s-a apreciat că pârâții Universitatea „ S.H." și Ministerul Educației Cercetării, Tineretului și Sportului nu pot fi obligați să elibereze diplome de licență în situația în care procesul de învățământ nu s-a organizat în mod legal, respectiv instituția de învățământ superior ID sau FR nu era acreditată.

Într-o altă opinie s-a apreciată că în urma demersurilor efectuate de instituția de învățământ superior pentru obținerea formularelor tipizate necesare eliberării diplomelor de licență pârâții pot fi obligați să elibereze absolvenților de învățământ superior diplomelor aferente.

În urma dezbaterilor nu a rezultat că fiecare opinie va fi în continuare respectată, de altfel și la ÎCCJ fiind pronunțate soluții diferite.

Opinia majoritară este în sensul admiterii acțiunilor.

6. Litigii Curtea de Conturi cu privire la drepturile salariale ale funcționarilor publici și ale personalului contractual. Efectul Legii nr. 330/2009 asupra indemnizației de dispozitiv.

Conform anexei la Legea nr. 330/2009 sporul de dispozitiv este inclus în salariul de bază . Prin urmare se impune a se verifica dacă s-a analizat de către Camera de conturi includerea sporului în salariul de bază.

Opinia majoritară este în sensul că angajatorul trebuie să facă dovada că sporul de dispozitiv a fost inclus în salariul de bază.

Sporul de confidențialitate și sporul de mobilitate au fost incluse ca un spor -comun, înainte de Legea nr. 330/2009. în prezent sporul de confidențialitate este inclus în salariul de bază, iar sporul de mobilitate nu se mai acordă, fiind scos conform dispozițiilor art. 50 din Legea nr. 330/2009. Nicio hotărâre judecătorească dată în baza actelor normative nu poate dispune dincolo de lege. Legea nr. 330/2009 nu prevede acordarea sporului de mobilitate și a treptei de salarizare. Hotărârile judecătorești de acordare a drepturilor salariale își produc efectele până la apariția Legii nr. 330/2009. Prin decizia

1601/2010 pronunțată de Î.C.C.J. se analizează efectul în timp al hotărârilor judecătorești în materie de salarizare.

7. Contribuabili inactivi.

Organul fiscal nu deduce TVA aferent tranzacțiilor încheiate între societățile comerciale și un contribuabil declarat inactiv.

Supportarea de către partea care nu este declarată inactivă a acestui risc, se analizează de la caz la caz în funcție de starea de fapt.

S-a jurisprudența CJUE, respectiv pe de o parte faptul că dreptul de deducere al contribuabilului nu poate fi condiționat în nici un fel, iar pe de altă parte că se impune o analiză a situației sub aspectul participării sau nu la fraudă.

8. Consecințele practice ale dispozițiilor OUG nr. 10/2013 și OUG nr. 4/2012.

În urma dezbaterilor a rezultat faptul că practica unitară în țară este în sensul că se resping ca prematur formulate acțiunile. Pe fond dispozițiile OUG nr. 4/2012 sunt valabile până la data de 15.05.2013. Prin urmare se analizează dacă la data pronunțării soluției pe fond erau în vigoare dispozițiile OUG nr. 10/2013 și se păstrează soluția.

Se mai reține că a fost sesizată și Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013. După procedura modificată, competența aparține secției civile și nu secției de contencios administrativ.

S-a mai pus în discuție situația instituției concilierii prevăzută de art 7 al 6 din Legea nr 554/2004 care nu mai are suport legal în NCPC, urmând ca această problemă să fie reluată la ședința următoare pe baza soluțiilor ce se vor pronunța în viitor.

De asemenea, s-a invocat aplicarea art 197 NCPC privitor la anularea acțiunii ca netimbrată și s-a constatat că nu sunt aspecte de aplicare neunitară a legii.

Președinte secție

Judecător

Lorența Butnaru

PROCES VERBAL

întocmit cu ocazia întâlnirii trimestriale a judecătorilor care își desfășoară activitatea în cadrul secției penale și pentru cauze cu minori a Curții de Apel Brașov din data de 3 aprilie 2013

Potrivit dispozițiilor art. 26/2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, la data de 3 aprilie 2013 a fost programată întâlnirea trimestrială a judecătorilor din cadrul secției penale și pentru cauze cu minori și a judecătorilor care își desfășoară activitatea la instanțele din circumscripția acesteia, pentru discutarea problemelor de drept care au generat o practică neunitară în materie penală.

La întâlnire au participat judecătorii secției penale din cadrul Curții de Apel Brașov, precum și judecătorii din raza de competență a acesteia care își desfășoară activitatea în materie penală.

Vicepreședintele instanței reamintește tuturor participanților că la începutul anului 2013 a fost comunicat instanțelor din circumscripția acestei curți de apel, calendarul întâlnirilor trimestriale ce se vor organiza potrivit dispozițiilor art. 26/2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești. Cu acea ocazie au fost stabilite datele și orele la care urmează să aibă loc întâlnirile precum și perioadele în care instanțele vor comunica materialele ce urmează a fi dezbătute. Întrucât pentru această întâlnire nu a fost comunicată nicio problemă de drept ce urmează a fi supusă discuțiilor, iar prezența la astfel de întâlniri organizate la nivelul curții de apel este de cele mai multe ori scăzută, aduce la cunoștință participanților că au obligația să respecte calendarul întrunirilor trimestriale, iar în situația în care se dorește organizarea unor seminarii la nivel descentralizat pentru o anumită tematică, să comunice curții de apel această împrejurare pentru a lua măsurile în vederea organizării unei astfel de întâlniri.

Președintele secției penale și pentru cauze cu minori din cadrul Curții de Apel Brașov aduce la cunoștință participanților că pentru această întâlnire nu au fost comunicate probleme de practică neunitară, iar problemele identificate pe parcursul trimestrului în curs pot fi comunicate oricând instanței în vederea discutării.

Președintele secției menționează că au existat dosare pronunțate de instanțele din circumscripție în care, în cazul concursului de infracțiuni pedeapsa accesorie este aplicată alături de pedepse cu închisoarea. Întrucât legiuitorul nu a prevăzut contopirea pedepselor accesorii, aceasta se aplică o singură dată după realizarea procedurii de contopire a pedepsei principale.

De asemenea pune în discuție posibilitatea aplicării dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare în cazul suspendării executării pedepsei aplicate și care este modalitatea de punere în executare a acestei dispoziții.

Într-o opinie exprimată de Curtea de Apel București s-a considerat că aplicarea dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 76/2008 este dependentă de modalitatea de executare, iar ICCJ a exprimat opinia potrivit căreia aplicarea textului de lege mai sus menționat este independentă de modalitatea de executare.

Referitor la modalitatea de executare a acestei dispoziții, întrucât nu există o procedură în acest sens, iar legiuitorul a prevăzut că recoltarea probelor biologice se realizează la ieșirea din penitenciar, s-a considerat că locul de deținere îi revine obligația de a face demersuri în vederea punerii în executare a dispozițiilor instanței.

Se menționează de către judecătorii din cadrul Tribunalului Brașov că au fost casate sentințe ale primei instanțe pe motiv că nu s-a dispus prin minută comunicarea către Oficiul Registrului Comerțului. Într-o opinie minoritară, se consideră că, grefierul de ședință sau judecătorul delegat la biroul executări penale au obligația să comunice copia minutei către ORC fără a exista o dispoziție în acest sens.

Contrar acestei opinii s-a considerat că grefierul de ședință sau judecătorul delegat la biroul executări penale nu studiază dosarul ci doar pun în executare dispozițiile completului de judecată.

De asemenea au fost aduse la cunoștință participanților unele chestiuni identificate în hotărârile pronunțate, respectiv:

- analizarea probelor se realizează la modul general fără a fi indicate declarațiile martorilor la care se referă, filele la care acestea pot fi identificate;
- nu sunt folosite diacriticele la dactilografierea sentințelor
- au existat neconcordanțe între motivarea sentinței și dispozitiv; în motivare se constată că fapta a fost săvârșită de către inculpat, în dispozitiv se dispune achitarea acestuia.

PREȘEDINTE SECȚIE

Judecător Constantin Epure

PROCES VERBAL

întocmit cu ocazia întâlnirii trimestriale a judecătorilor care își desfășoară activitatea în cadrul secției penale și pentru cauze cu minori a Curții de Apel Brașov din data de 3 iulie 2013

Potrivit dispozițiilor art. 26/2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, la data de 3 iulie 2013 a fost programată întâlnirea trimestrială a judecătorilor din cadrul secției penale și pentru cauze cu minori și a judecătorilor care își desfășoară activitatea la instanțele din circumscripția acesteia, pentru discutarea problemelor de drept care au generat o practică neunitară în materie penală.

La întâlnire au participat judecătorii secției penale din cadrul Curții de Apel Brașov, precum și judecătorii din raza de competență a acesteia care își desfășoară activitatea în materie penală.

În prima parte a întâlnirii s-au purtat discuții pe marginea problemei de practică neunitară identificată de Judecătoria Tg. Secuiesc în sensul că pentru infracțiunile prevăzute de art. 87 alin. 1 din OUG nr. 195/2002, republicată, au existat opinii diferite, în sensul că un complet din cadrul instanței pronunță soluții de achitare, iar celălalt complet din cadrul aceleiași instanțe pronunță soluții de condamnare a inculpaților.

De comun acord s-a considerat că aceasta nu reprezintă o problemă de practică neunitară ci o chestiune de apreciere a probelor administrate în cauză.

În a doua parte a întâlnirii au fost comunicate participanților unele probleme identificate de Curtea de Apel Brașov în dosarele înregistrate pe rolul acestei instanțe în căi de atac și anume:

- nu se reține starea de fapt ci se face doar analiza probatoriului
- se reține vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii, se menționează textul de lege aplicabil, după care se dispune condamnarea
- nu este expusă starea de fapt la încadrarea în drept a faptelor
- sunt omiși inculpați din minută deși sunt menționați în motivarea hotărârii
- prin încheiere de îndreptare a erorii materiale se schimbă încadrarea juridică dată faptelor.

PREȘEDINTE SECȚIE

Judecător Constantin Epure

PROCES VERBAL

întocmit cu ocazia întâlnirii trimestriale a judecătorilor care își desfășoară activitatea în cadrul secției penale și pentru cauze cu minori a Curții de Apel Brașov din data de 7 octombrie 2013

Potrivit dispozițiilor art. 26/2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, la data de 7 octombrie 2013 a fost programată întâlnirea trimestrială a judecătorilor din cadrul secției penale și pentru cauze cu minori și a judecătorilor care își desfășoară activitatea la instanțele din circumscripția acesteia, pentru discutarea problemelor de drept care au generat o practică neunitară în materie penală.

La întâlnire au participat judecătorii secției penale din cadrul Curții de Apel Brașov, precum și judecătorii din raza de competență a acesteia care își desfășoară activitatea în materie penală.

În prima parte a întâlnirii s-au purtat discuții pe marginea problemelor identificate în hotărâri pronunțate de instanțele din raza de competență a acestei curți de apel și anume:

Au fost identificate situații în care printr-o încheiere de îndreptare a erorii materiale se dispune schimbarea încadrării juridice dată faptelor reținute în sarcina inculpaților, în condițiile în care această chestiune nu poate face obiectul unei îndreptări de eroare materială.

De asemenea au fost identificate hotărârile în care motivarea în fapt se face pe zeci de pagini, iar la motivarea în drept este menționat doar că fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii și sunt indicate textele de lege.

În a doua parte a întâlnirii au fost purtate discuții în legătură cu obligația instanței de a proceda la audierea amănunțită a inculpatului, referitor la starea de fapt, în situația în care acesta se prevaluează de dispozițiile art. 320/1 Cod procedură penală.

Într-o opinie s-a considerat că în condițiile în care inculpatul solicită să fie judecat conform procedurii simplificate înseamnă că acesta recunoaște faptele astfel cum au fost reținute în actul de sesizare a instanței, astfel că nu este necesară audierea lui.

Într-o altă opinie s-a considerat că este necesară audierea inculpatului cu privire la starea de fapt întrucât au existat situații în care deși a solicitat judecarea conform procedurii simplificate, cu ocazia audierii s-a constatat că deși recunoaște faptele nu le recunoaște astfel cum au fost reținute în rechizitoriu. Mai mult există inculpați care nu cunosc consecințele dispozițiilor art. 320/1 Cod procedură penală, ci doresc reducerea pedepsei, chestiune care nu poate fi lămurită decât prin audiere.

De comun acord s-a stabilit că niciuna dintre opiniile mai sus exprimate nu este greșită. Inculpatul poate fi audiat punctual în legătură cu faptele reținute în rechizitoriu în sensul de a fi întrebat dacă le recunoaște sau nu în forma respectivă. În acest mod instanța poate stabili dacă inculpatul se poate prevala de dispozițiile art. 320/1 Cod procedură penală sau nu.

A altă discuție a fost purtată pe marginea acordării onorariilor avocaților din oficiu în sensul că se acordă decontarea doar pentru sumele menționate în protocol, iar în cazul substituirii onorariului se acordă avocatului titular nu celui care se prezintă în substituie.

De asemenea au fost purtate discuții referitor la necesitatea prezentării în instanță a inculpaților care s-au prevalat de dispozițiile art. 320/1 Cod procedură penală în situația disjungerii cauzei.

De comun acord s-a stabilit că citarea acestor în cauză este obligatorie, iar în cazul inculpaților arestați și apărarea este obligatorie, neexistând nici un temei de drept pentru ca aceștia să fie scoși din cauză sau să nu li se asigure apărarea.

PREȘEDINTE SECȚIE
Judecător Constantin Epure

